

EL NAIXEMENT DE SANT JOAN BAPTISTA

1. SIS MESOS ABANS DEL NAIXEMENT DE JESÚS, LA FESTA DEL NAIXEMENT DE SANT JOAN BAPTISTA

Amb Jesús i Maria, sa Mare, Joan Baptista és l'únic a qui l'Església celebra el naixement.. Per a tots els altres no és la data del seu naixement, sinó la de la seva mort, la del seu "naixement al cel" que es celebra la seva festa.

Al solstici d'hivern, 25 de desembre, quan els dies comencen a créixer i que el món pagà celebrava el "Sol invencible", els cristians, des del segle IV, inscriviren al seu calendari litúrgic la festa del Naixement de nostre Senyor Jesucrist, el Sol invicte (Natale Solis invicti): el Crist essent reconegut pels creients, com ho canta el càntic de Zacaries, "ens visita el Sol que ve del cel".

Al solstici d'estiu, 24 de juny, quan els dies comencen a minvar, i que celebraven festes paganes, l'Església, tres mesos abans de la festa de l'Anunciació del Senyor (Elisabet... ja està de sis mesos Lc 1, 26), ha volgut inscriure la festa de la nativitat de Joan Baptista, l'enviat de Déu, el testimoni de la Llu fins al vessament de la sang, aquell que ha anunciat la vinguda del Messies i el senyalà com l'Anyell de Déu (prefaci de la festa).

Quan la festa cau en diumenge, com enguany, aquesta solemnitat agafa el lloc del Temps Ordinari, tant fort és el lligam que uneix el Messies al seu Precursor.

ENVIAT A PREPARAR EL CAMI DEL SENYOR

- Unes lectures que, celebrant la vocació de Joan, ens reenvien a la missió de *l'església a la nostra d'avui en dia*:

- *t'he fet llum de tots els pobles perquè la meua salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra*, anunciava el Senyor al seu Servent (1ª lectura).
- Davant la sorpresa dels testimonis que esperen que el nm sigui Zacaries, Elisabet, sa mare, declara; No, es dirà Joan (nom que significa. Déu et dóna gràcies, és misericordiós).
- Al seu torn, so pare Zacaries, mut des del seu servei al temple, demana unes tauletes per escriure-hi: *Es dirà Joan*, d'acord a l'anunci de l'Àngel. I és llavors que es desclou la seva boca per a respondre als interrogants de la gen que plens de temor deien: *què serà aquest infant*". I esclatarà amb el càntic (que no s'ha posat avui) on hi proclama que els temps de l'acompliment de les promeses han arribat i per adreçar-se al seu fill dient-li: *I tu infant, et diran profeta de l'Altíssim perquè aniràs al davant del Senyor a preparar el camí ... Lc 1, 57-66. 80.*

Fidel a la missió rebuda, Joan Baptista no ha parat d'esborrar-se, de desaparèixer davant d'Aquell de qui tenia l'encàrrec d'anunciar i de preparar-ne la vinguda: *Al moment d'acabar* declara l'Apòstol Pau a la sinagoga d'Antioquia de Pisídia

- Joan deia.....: Aquell en qui pensau, no som jo. Però vet aquí que ve darrera meu, i jo no som digne de desfer-li les sandàlies.
- Així Joan, el Precursor, és presentat per Pau com el model dels predicadors i de tots els creients que han de desaparèixer i esborrar-se davant d'Aquell que anuncien, a fi de preparar el seu camí (2ª lectura: Act 13, 22-26)

LA TAULA DE LA PARAULA

APROFUNDIR LA PRIMERA LECTURA Is. 49, 1-6

Els anys de l'exili van passant, fent néixer entre els deportats a Babilònia la decepció, la desil·lusió, el dubte.

Vet aquí que s'eleva una veu profètica. Aquesta anuncia l'alliberament. Déu no ha oblidat la seva Aliança, ell *fer tornar, reunir, retornar els dispersats d'Israel; millor: farà arribar la salvació fins els límits de la terra.*

Però els mitjans que Déu emprarà per a realitzar la seva promesa, no seran els del poder. La seva elecció serà d'un Servent totalment disponible a la seva Paraula i desarmat: serà ell el reunidor d'Israel i la llum de les nacions.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

EL LECTOR S'HAURÀ FIXAT en les tres parts d'aquest text profètic:

LA INVITACIÓ redoblada a una escolta atenta:

Escoltau-me, illes i costes, estigueu atents, pobles llunyans:

LA VOCACIÓ del Servent, una vocació que té la seva font en Déu l'amor del qual el precedeix.

Les dues frases següents, construïdes de manera simètrica, s'haurien de posar de relleu:

Abans de néixer, el Senyor em cridà,

quan era a les entranyes de la mare, ell pronuncià el meu nom,

LA MISSIÓ UNIVERSAL que li és confiada: *i em digué:*

No solament *restablir les tribus de Jacob*

No solament fer tornar els supervivents d'Israel;

Sinó *llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»*

EL SALM 138

El salm 138 celebra el poder amorós del Senyor la iniciativa del qual precedeix sens parar el seu servent pel camí de la vida: *M'has teixit en el si de la mare.*

Molt abans del seu naixement, el Senyor ha escollit i cridà pel seu nom a Joan Baptista per enviar-lo a preparar els seus camins. Nosaltres també som cridats pel nostre nom per a ser enviats pel Senyor a preparar els seus camins, nosaltres també ens podem fer nostra la pregària en Església.

APROFUNDIR LA SEGONA Fets 13, 22-26

A Antioquia de Pisidia, Pau i els seus companys han entrat a la sinagoga, un dissabte. Conforme al costum, després de les lectures de la Llei i dels Profetes, Pau és convidat a prendre la paraula. S'adreça aleshores a aquesta assemblea composta de jueus (fills de la raça d'Abraham) i de persones molt properes al judaisme (vosaltres que adoreu el nostre Déu), ell anuncia que en Jesús tot l'Antic Testament troba el seu acompliment.

En el passatge que llegim en aquesta festa, l'Apòstol treu l'argument de Joan Baptista: aquest ha cridat a un baptisme de conversió preparant la vinguda del Salvador: *"en acabar la seva carrera, deia "*, ell a desaparegut, s'ha esborrat davant d'Aquell de qui n'havia estat el Precursor: *Jo no som el que vosaltres pensau; després de mi en ve un altre de qui no som digne de deslligar el calçat dels peus.*

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El Lector ràpidament s'haurà fixat en les TRES GRANS PARTS que componen aquest text:

1. Tenir en compte el CONTEXTE: En la sinagoga d'Antioquia de Pisidia, Pau deia als jueus

2. L'anunci de L'ACOMPLIMENT EN JESÚS DEL PRIMER TESTAMENT:

- En ell, s'ha acomplert la promesa feta a David:

- *Als nostres pares Déu els donà David per rei i, testimoniant a favor d'ell, digué: "M'he fixat en David, fill de Jesè, que és un home com et desitja et meu cor; ell durà a terme tot allò que em propòs". De la descendència d'ell, tal com ho havia promès, Déu ha donat a Israel un Salvador, que és Jesús...*

- Joan Baptista ha preparat la seva vinguda *Abans que vingués ell, Joan va predicar a tot el poble d'Israel un baptisme de conversió. Però Joan, en acabar la seva carrera, deia: Jo no som el que vosaltres pensau; després de mi en ve un altre de qui no som digne de deslligar el calçat dels peus.*

- LA INTERPEL·LACIÓ adreçada als oients:

Germans, Déu ens envia aquest anunci de salvació a nosaltres, els descendents d'Abraham, i també a tots vosaltres que creis en ell.

Germans, Déu ens envia aquest anunci de salvació a nosaltres, els descendents d'Abraham, i també a tots vosaltres que creis en ell.

COMENTARIS A L'EVANGELI

Un nom inesperat, conforma a l'anunci de l'Àngel:

- **Inesperat és, pel "seus vesins i la seva família" el naixement d'un infant en la casa d'aquella de qui se'n deia "una dona estèril" (Lc 1, 36). També, coneixent que el Senyor li havia fet aquest favor tan gran, i tots la felicitaven.**

- **També inesperat és el nom que li donaran, el dia de la seva circumcisió, "als vuit dies" a aquest infant acabat de néixer.**

Primogènit d'una família sacerdotal, segons la tradició conservadora, hauria d'haver tingut de nom Zacaries com son pare.

- **En ser interrogada Elisabet declara, amb la sorpresa general, perquè no hi ha ningú de la seva família que dugui aquest nom! Es dirà Joan. Encara més, son pare que, no ha sentit res d'aquest diàleg ja que està sord i mut des de la seva trobada en el Temple i a qui se li pregunta, es fa portar unes postetes sobre les que escriu, segons l'anunci de l'àngel: «S'ha de dir Joan».**

El càntic profètic de Zacaries:

Havent obeït la paraula de l'Àngel, Zacaries recobre la paraula. I açò per entonar, ple de l'Esperit Sant un càntic al Senyor.

+ Comença per donar gràcies a Déu que porta al seu compliment les profecies: les seves `promeses estan a punt de prendre cos.

+ Continua, responent a l'interrogant dels testimonis, s'apoderà de temor i esglai: «¿Què serà aquest infant? Situant el paper del seu fill Joan en el disegni de Déu: serà el Precursor d'Aquell qui ve: el Messies.

- És ell qui revelarà al poble de Déu que és salvat, i el convidarà a acollir el perdó del Senyor: *I tu, profeta de l'altíssim aniràs davant del Senyor a preparar el seu camí.*

- És ell la vinguda del qual precedirà al "sol que ve del cel que ens visitarà, el Messies de Déu.

- El conjunt de l'escena s'acaba

- + amb un sumari referent al creixement de l'infant: *L'infant creixia i s'enfortia en l'esperit, i va viure en el desert fins al dia en que es va manifestar a Israel.*

- I amb l'evocació del lloc on la Paraula de Déu li serà adreçada (3, 2) per investir-lo com a profeta: "el desert", lloc simbòlic, en la Bíblia, des dels començaments.